

Na počátku postní doby uslyšíme: Obráťte se a uvěřte evangeliu. Ano, ale kam a od čeho? Zajímavý podnět k přemýšlení přináší nový film *Mlčení*. Tři hodiny krutosti japonské inkvizice vyhlazující křesťany. Hlavní hrdina, jezuitský kněz, vydíráním odpadl od Krista. Nemohl již déle přihlížet nelidským mučením rukojmích, jimiž byli japonští křesťané. Apostaze spočívala v gestu šlápnutí na obraz Krista. Musela být znovu a znovu

dokazována, až do smrti bývalých křesťanů, hrdina byl donucen napsat knihu o nesmyslnosti křesťanství. Zlomyslnost inkvizitora spočívala v tvrzení, že ne buddhistická inkvizice, ale to katoličtí kněží nutili umírat ve strašných mukách Japonce, z kterých udělali křesťany. Nejen však Japonci v 17. století hořeli na hranicích, byli křižováni a nelidsky mučeni. Za povšimnutí stojí fakt, že vstupem Boha do dějin chtějícího vysvobodit člověka od hříchu začaly téci potoky krve. Stačí listovat Biblií a dějinami až k dnešku. Mlčí Bůh? Proč to všechno? Proč vstupem milujícího Otce do dějin se o to více než obvykle vzepjaly gejzíry ukrutnosti?

Nebyl to Bůh, ale lidské ruce! Ukazuje se zde tvář Boží? Zcela jistě ne. Vystupuje zde tvář nenávisti, nesvatosti, zla, temnoty a nevkusu. Ve filmu byla tato tvář zla za tváří japonského inkvizitora, strůjce nesmírných utrpení a hrůz. Byla to jemná a inteligentní tvář usmívajícího se starce. Ovšem tvář smrti. Na první pohled jakoby krásná, krutost by v ní nikdo nehledal. Žijeme ve světě majícím tvář téhož inkvizitora. Mnozí jí jsou fascinováni. Pokud světu slouží, opojení jeho krásou, mají víceméně při troše štěstí klid. Přejde však doba, že jeden za druhým se bude stávat nežádoucím z nesčetných důvodů, posledním a univerzálním důvodem bude věková přebytečnost. Tedy nikdo vlastně není světu žádoucí. Slovo svět je však eufemismus a víme, že jde o strůjce nenávisti.

„Obráťte se“, nyní již víme od koho. Od toho, pro koho nejsme ničím, k tomu, kdo pro nás podstoupil bolest i smrt. Ke Králi života, v jehož pohledu neseme tvář jeho důstojnosti.